

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, aplicarea articolului 6 alineatul (2) din a șasea directivă determină, în ceea ce privește serviciile și bunurile care nu sunt bunuri de capital, faptul că taxa pe valoarea adăugată se percepe o dată în cursul perioadei pentru care se aplică deducerea aferentă acestor servicii și bunuri sau perceperea trebuie să se efectueze și în perioadele următoare, iar, în acest caz, cum se determină baza de impozitare pentru bunurile și serviciile care nu sunt supuse amortizării de către persoana impozabilă?

(¹) A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

3) Aditivii pentru combustibil precum cei în cauză, care nu sunt destinați să fie utilizați, puși în vânzare sau utilizați drept carburant, însă care sunt adăugați în carburant în alte scopuri decât pentru alimentarea autovehiculului în care este utilizat combustibilul, intră sub incidența impozitării prevăzute la articolul 2 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2003/96/CE (²)?

4) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare, astfel de aditivi sunt excluși din domeniul de aplicare al Directivei 2003/96/CE în temeiul articolului 4 litera (b) prima liniuță din acea directivă?

5) Taxa aplicată de Regatul Unit aditivilor pentru combustibil menționați anterior este contrară dreptului comunitar și în special articolului 3 din Directiva 92/12/CEE (³)?

(¹) JO L 316, p. 12.

(²) JO L 283, p. 51, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 98.

(³) JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit) la 22 noiembrie 2007 — Afton Chemical Limited/ The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-517/07)

(2008/C 22/61)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Afton Chemical Limited

Pârâtă: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Întrebările preliminare

1) Aditivii pentru combustibil precum cei în cauză, care nu sunt destinați să fie utilizați, puși în vânzare sau utilizați drept carburant, însă care sunt adăugați în carburant în alte scopuri decât pentru alimentarea autovehiculului în care este utilizat combustibilul, intră sub incidența impozitării prevăzute la articolul 2 alineatul (3) din Directiva 92/81/CE?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, se aplică unor astfel de aditivi excepția prevăzută la articolul 8 alineatul (1) din Directiva 92/81/CE (¹)?

Recurs introdus la 22 noiembrie 2007 de Comisia Comunităților Europene împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra extinsă) pronunțate la 12 septembrie 2007 în cauza T-196/02, MTU Friedrichshafen GmbH/ Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-520/07 P)

(2008/C 22/62)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Gross, B. Martenczuk, agenți)

Cealaltă parte în proces: MTU Friedrichshafen GmbH

Concluziile recurente

— anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 12 septembrie 2007 în cauza T-196/02, MTU Friedrichshafen GmbH/Comisia Comunităților Europene;

- pronunțarea cu titlu definitiv asupra cauzei și respingerea acțiunii ca neîntemeiată;
- obligarea reclamantei din acțiunea principală la plata cheltuielilor de judecată aferente atât procedurii de recurs, cât și procedurii în primă instanță în cauza T-196/02.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul de Primă Instanță ar fi săvârșit o eroare prin faptul că a apreciat că posibilitatea de a adopta o decizie pe baza informațiilor disponibile nu ar putea fi utilizată pentru determinarea beneficiarului efectiv al ajutorului. Determinarea beneficiarului efectiv ar fi în mod regulat un element component al deciziilor Comisiei care impun restituirea unor ajutoare ilegale. Această determinare ar fi într-adevăr indispensabilă pentru a garanta o restituire eficientă a ajutorului ilegal. Prin urmare, excluderea posibilității de a determina beneficiarul efectiv al ajutorului pe baza informațiilor disponibile nu ar fi conformă cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999.

În al doilea rând, Tribunalul a fi apreciat în mod greșit că decizia Comisiei s-ar baza pe o simplă ipoteză care nu ar satisface cerințele unei decizii adoptate pe baza informațiilor disponibile. Pe de o parte, nu ar fi necesară o certitudine absolută în cazul unei decizii adoptate pe baza informațiilor disponibile. Pe de altă parte, decizia Comisiei s-ar fi bazat pe informații referitoare la cheltuielile de dezvoltare a know-how-ului comunicate de administratorul judiciar al SKL-M. În consecință, Comisia ar fi avut la dispoziție elemente suficiente care să îi permită să concluzioneze că transferul know-how-ului către MTU ar reprezenta un avantaj pentru această întreprindere.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 23 noiembrie 2007

— A

(Cauza C-523/07)

(2008/C 22/63)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: A

Întrebările preliminare

- 1) a) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (regulamentul Bruxelles IIa) este aplicabil în ceea ce privește executarea, în toate elementele sale, a unei hotărâri judecătorești precum cea din speță, care dispune luarea în îngrijire imediată și plasarea unui copil în afara familiei de origine, într-o familie substitutivă, atunci când această hotărâre are forma unei hotărâri unice adoptate conform normelor de drept public privind protecția copilului?
 - b) sau în caz contrar, regulamentul se aplică, având în vedere articolul 1 alineatul (2) litera (d), numai părții din hotărâre care privește plasarea în afara familiei de origine, într-o familie substitutivă?
- 2) În ce mod trebuie interpretată, în dreptul comunitar, noțiunea de „reședință obișnuită” avută în vedere în articolul 8 alineatul (1) din regulamentul, precum și în articolul 13 alineatul (1), care are legătură cu acesta, în special în ceea ce privește situația în care copilul are reședința permanentă într-un stat membru, dar stă într-un alt stat membru unde nu are o locuință stabilă?
- 3) a) Dacă se consideră că reședința obișnuită a copilului nu se află în celălalt stat membru, în ce condiții o măsură asiguratorie urgentă (o măsură de luare în îngrijire) poate fi totuși adoptată în temeiul articolului 20 alineatul (1) din regulamentul, în acel stat membru?
 - b) Măsurile asiguratorii prevăzute în articolul 20 alineatul (1) din regulamentul reprezintă numai măsuri care pot fi puse în aplicare în conformitate cu dreptul național, iar prevederile dreptului național privind măsurile respective au forță obligatorie la aplicarea articolului menționat?
 - c) Ca urmare a aplicării măsurii asiguratorii, cauza trebuie trimisă din oficiu unei instanțe din statul membru competent?
- 4) În cazul în care instanța unui stat membru nu are nicio competență în acest sens, acțiunea trebuie respinsă ca inadmisibilă sau cauza trebuie trimisă instanței dintr-un alt stat membru?

⁽¹⁾ JO L 338, 23 decembrie 2003, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183.